

РЕШЕНИЕ

№ 2395

гр. София, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 28.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **1747** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ със седалище в [населено място], чрез юрк. В., срещу констативен протокол № 04-02-99 от 21.12.2023г., в който са обективирани предписания на инспектори Й. К. и В. Ч. при Регионален отдел „Северна Централна България“, офис В. Т. при Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ – ДАМТН, предприятието да извърши ремонтно-възстановителни работи за укрепване на участъците със слягане на короната на язовирната стена до привеждането ѝ в експлоатационно състояние и да възстанови надлъжния и напречен профил на преливника, да почисти земния насип, натрупан в непосредствена близост до входа на преливника на язовир „С.“, [населено място], [община], област В. Т.. В жалбата се твърди, че ДАМТН вече е издала констативен протокол № 04-02-42 от 16.05.2023г. със същите предписания за процесния язовир. Този протокол е обжалван и е предмет на адм. дело № 6397/2023г. по описа на АССГ, което е висящо. След като по същите предписания е налице висящ съдебен спор, те не подлежат на изпълнение. Административният орган не е допуснал предварителното им изпълнение, нито такова е допуснато от съда. Поради това издаването на същите предписания в нов акт е съществено процесуално нарушение, като не е съобразено с необходимостта да се изчака влизане в сила на съдебното решение по първите предписания. Ако с него тези предписания бъдат отменени, следващите такива ще бъдат нищожни като несъобразени със съдебния акт. Поради това се иска от съда да отмени оспорените

задължителни предписания като незаконосъобразни. Претендират се разноски. Ответниците - Й. К. и В. Ч., инспектори при Регионален отдел „Северна Централна България“, офис В. Т. при Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ – ДАМТН, редовно призовани, чрез юрк. З., в становище от 11.03.2024г. оспорват жалбата. Твърдят, че предписанията са издадени от компетентен орган, в съответствие с материалния и процесуалния закон. Поради това молят съдът да отхвърли жалбата като неоснователна. Претендират юрисконсултско възнаграждение. Правят възражение за прекомерност.

Съдът, след като се запозна с жалбата и събраните по делото писмени доказателства, прие следното от фактическа страна:

Язовир „С.“ е публична държавна собственост съгласно А. № 5376 от 30.09.2021г. и представлява поземлени имоти с идентификатори 53905.53.33, 34 и 35 по КККР на [населено място], [община], област В. Т.. Същият на основание чл.139а, ал.6 от Закона за водите е предоставен за управление на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, видно от т.10 от акта.

Видно от приложената по делото Заповед № 776/22.12.2021г. на Председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор длъжностните лица /т. 35 и т. 38/ Й. К. и В. Ч. при Регионален отдел „Надзор на язовирни стени и съоръжения“ - „Северна Централна България“, на основание чл. 201, ал. 11 вр. чл. 190, ал. 4 и чл. 190а, ал. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 от ЗВ във вр. чл. 3, ал. 3 от УП ДАМТН са оправомощени с права да контролират предписанията на комисиите по чл. 138а, ал. 3 от ЗВ, с права да контролират мерките за осигуряване на изправно-техническото състояние на язовирните стени и съоръженията към тях и за безопасната им експлоатация, както и да дават задължителни за изпълнение предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръжения към тях, както и да определят срок за тяхното изпълнение. С протокол № 16 от 16.06.2020г., съставен от комисия, назначена от областния управител на област В. Т. (л. 39) язовирът е класифициран като такъв от първа висока степен на потенциална опасност съгласно чл.141б от ЗВ. С протокол № ТП-22/16.03.2023г. е извършен пролетен технически преглед на язовира от служители на ДПУСЯ, при който е установено, че съоръжението язовир „С.“, е неизправно – частично работоспособно. Дадено е предложение за ремонт през 2023г. Същото е констатирано и по протокол № 22/ЕТП-2023 от 21.09.2023., при който е дадено предложение за ремонт през 2024г.

На 10.05.2022г. е извършена проверка на язовир „С.“ от служители на ДАМТН, обективирана в констативен протокол № 04-02-43/10.05.2022г., в хода на която е дадено предписание в срок до 30.11.2022г. да се извършат ремонтно-въстановителни работи за укрепване на участъците със слягане на короната на язовирната стена до привеждането ѝ в експлоатационно състояние, да се премахне хростовидната растителност по водния откос и по въздушния откос. На 16.05.2023г. е извършена повторна проверка от служители на ДАМТН, обективирана в констативен протокол № 04-02-42/16.05.2023г., при която е установено, че дадените предписания с предходния КП са изпълнени частично, като не е изпълнено все още в цялост предписанието да се извършат ремонтно-въстановителни работи за укрепване на участъците със слягане на короната на язовирната стена до привеждането ѝ в експлоатационно състояние. В този смисъл е удължен срока на даденото предписание по протокол № 04-02-43 от 10.05.2022г. до 10.10.2023г. Това предписание е оспорено по адм. дело № 6397/2023г. на АССГ, 39с-в, който със свое решение № 653 от 29.01.2024г. е отхвърлил жалбата.

При извършена последваща проверка на 21.12.2023г. е бил съставен констативен протокол № 04-02-99/21.12.2023г., в който отново е констатирано неизпълнение на същото предписание и е удължен срока за изпълнение до 10.10.2024г. Дадено и и ново предписание: в същия срок да се възстанови надлъжния и напречен профил на преливника и да се почисти земния насип, натрупан в непосредствена близост до входа на преливника. Констативният протокол е съобщен на жалбоподателя на 23.01.2024г. (л. 24 от делото), а жалбата срещу него е постъпила на 06.02.2024г.

При служебна справка в деловодната система по адм. дело № 6397/2023г. на АССГ, 39с-в, съдът установи, че срещу решението е подадена касационна жалба.

При така приетата фактическа обстановка, съдът след като извърши проверка по чл. 168 от АПК, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, срещу административен акт, подлежащ на съдебно оспорване, от надлежна страна-адресат на оспорените предписания и при наличие на правен интерес. По съществото ѝ същата е неоснователна по следните съображения:

Оспорените предписания представляват индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК. Актът е издаден от административен орган и съдържа разпоредителна част, като направеното волеизявление е с властнически характер и създава конкретно задължение за адресата. Така формулирана разпоредителната част на протокола в частта предписания изисква конкретно поведение от собственика на имота и не предполага издаване на последващ акт. Ето защо оспорените предписания представляват индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК вр. чл. 190а, ал. 1, т. 3 ЗВ и подлежат на съдебен контрол.

Настоящият състав приема, че редът за издаване на процесния констативен протокол, предвиден в Закона за водите, е спазен, защото представител на собственика на язовира е присъствал на проверката и се е запознал с направените предписания без да направи възражения по установеното.

Оспорените предписания са дадени от надлежно оправомощени от Председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор длъжностни лица и при наличието на законова делегация, съгласно чл. 190а, ал. 1 от ЗВ и чл. 190, ал. 4 от ЗВ. Съдът намира за доказано по делото, че оспорените предписания са дадени от материално компетентни длъжностни лица като контролни органи, при наличието на териториална и времева компетентност. За констатациите от проверката е съставен Констативен протокол, като задължителните предписания са дадени именно с него, с което са спазени изискванията на чл. 190б, ал. 1 от ЗВ.

Съгласно чл. 190а, ал. 2 от ЗВ собствениците на язовирните стени и съоръженията към тях носят отговорност за изпълнението на предписанията по чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ. Предвид това правилно оспорените предписания са дадени на ДПУСЯ като собственик на съоръжението.

По отношение на оспорените предписания съдът намира, че същите са дадени при ясно изразена воля на органа относно дължимите действия, които следва да се предприемат и при спазване на законовите изисквания за форма и съдържание. Предписанията намират законовата си основа в разпоредбите на чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ, във връзка с чл. 10б, ал. 4, т. 5 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях и за осъществяване на контрола за техническото им състояние /Наредбата/. По делото не са ангажирани доказателства, от които да се установява, че към деня на проверката - 21.12.2023г. от страна на жалбоподателя са били извършени

ремонтно възстановителни дейности, възстановяване на профила на преливника и почистване на земния насип до входа му, за което да е съставен към този момент протокол, че съоръжението може да се приеме за безопасно за техническа експлоатация. По делото не са ангажирани и доказателства за представянето на такъв протокол на ДАМТН, както в хода на проверката, така и до момента. Решаващи за съда са и резултатите от проверката на място от съставителите на протокола. В случая не се спори, че въпросните ремонтно-възстановителни и почистващи дейности са необходими. Не са и ангажирани по делото доказателства тези нередности да са били отстранени. Отделно от това самия констативен протокол се ползва с формална и материална доказателствена сила, поради което в тежест на жалбоподателя е да оспори констатациите по раздел II от КА в настоящето съдебно производство. Не може да се приеме, че срокът на предписанията е недостатъчен, защото първото предписание е дадено още в констативен протокол № 04-02-43/10.05.2022г., т.е. до момента са изминали повече от година и половина, в които жалбоподателят е могъл да го изпълни. При наличие на едно влязло в сила задължително предписание в същия смисъл – това в констативен протокол № 04-02-43/10.05.2022г., и при липса на доказателства за изпълнение на предписанието към момента, съдът намира за безпредметно обсъждането на въпроса дали е имало нужда от издаването му. Същото се отнася и до второто предписание, доколкото жалбоподателят не оспорва нито необходимостта от извършване на предписаната с него дейност, нито факта, че към момента не я е извършил.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че не следва да се издават предписания с идентично съдържание на предходни такива, които не са влезли в сила. П. да се извършат ремонтно-възстановителни работи за укрепване на участъците със слягане на короната на язовирната стена до привеждането ѝ в експлоатационно състояние не е ново, тъй като с процесния констативен протокол само е даден нов срок за изпълнение на неизпълненото предписание по констативен протокол № 04-02-43/10.05.2022г. Право на ответника е да избере как да противодейства на бездействието на жалбоподателя – с ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя по ЗАНН или по чл. 290 от АПК за неизпълнение на влязло в сила предписание; с допускане на предварително изпълнение на оспорено и невлязло в сила предписание; или с продължаване на срока за изпълнение на неизпълненото предписание. Второто предписание по констативен протокол № 04-02-99 от 21.12.2023г. е ново и не фигурира в КП № 04-02-42/16.05.2023г., който е обект на оспорване пред съда.

Предвид горното, съдът намира, че процесните предписания, с така даденото съдържание, са изцяло в съответствие с чл. 190а ал. 1, т. 3 от ЗВ. Съгласно чл. 190а от ЗВ предписанията, които дава оправомощено лице от председателя на ДАМТН се адресират към собствениците на язовирни стени и/или съоръжения към тях, а задължение – чл. 190а, ал. 2 от ЗВ е те да ги изпълняват. Контролните органи на ДАМТН са спазили изискванията по чл. 190б, ал. 1 от ЗВ и чл. 118 от Наредбата при извършени проверки и всички реквизити във връзка с относими факти са изяснени. Спазени са правилата по чл. 35 от АПК, поради което съдът намира дадените предписания за фактически обосновани.

Разпоредбата на чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ регламентира и правомощието на контролния орган да определи срок за изпълнение на предписанието, като при упражняване на това си правомощие органът разполага с оперативна самостоятелност.

Преценката на органа относно продължителността на срока на предписанието, подлежи на съдебен контрол само относно спазването на минималния праг на срока, и то в случай, че такъв е законово регламентиран. В конкретния случай ЗВ не регламентира такъв срок.

Въз основа изложеното, съдът намира жалбата на ДПУСЯ срещу оспорените с нея задължителни предписания по констативен протокол № 04-02-99 от 21.12.2023г. предприятието да извърши ремонтно-възстановителни работи за укрепване на участъците със слягане на короната на язовирната стена до привеждането ѝ в експлоатационно състояние и да възстанови надлъжния и напречен профил на преливника, да почисти земния насип, натрупан в непосредствена близост до входа на преливника на язовир „С.“, [населено място], за неоснователна и следва като такава да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответниците се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 200 лв., определен съгласно чл. 143, ал.3 от АПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 41-ви състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Държавно Предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, ЕИК[ЕИК], срещу Предписания по Констативен протокол № 04-02-99 от 21.12.2023г., дадени от инспектори при Регионален отдел „Северна Централна България“, офис В. Т. при Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор. ОСЪЖДА Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ да заплати на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ – ДАМТН сумата от 200лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: